

Balázs Imre József
KÉT DALSZÖVEG

ÁLRUHÁS VÁGY

Nem várt arc a lépcsőkön
Nem várt öröm a hétfőkön
Nem várt szám a képernyőn
Nem várt irány az iránytűn

Egy találkozás egy álruhás vággal
Összehozhat ma bárki mással
Fényrobbanás a homlok mögött
A mutató áll csak az idő pörög

Hazakísérnek a lépteid
A fölrepülésünk még repít
Magas álmokba emelkedem
Lezuhanásaim elfeledem

ÉBRESSZÜK FEL

Imecs Anita Tépjük szét című dalára

Csak az enyém az életem, nincs benne végtelen.
A forrást nem találom, kezemet az égbe mártom.
Csak az enyém az életem, hát most beszélj nekem,
Mutass egy ablakot ma, hívj el a léghajódra.
A cipőmet ledobtam, az arcomat lemostam,
Megyek a nyomodban, szaladok a nyomodban.

Ébresszük fel az erdő lusta szellemét,
Ébresszük fel a régi fákba zárt zenét, a fákba zárt zenét.

A fákon túl a fény sárga lánggal ég,
Egy fatörzsből az arcod ma is rám mosolygott,
A fákon túl a fény vörösen int felém.
Ne tévedj el, ne lassíts, a sodrás messze elvisz,
A hangokat add tovább, várjuk az éjszakát,
Ketten - várjuk az éjszakát.

Insomnia, 2018